

København, den 23. januar 2025

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Hørings svar vedr. Bekendtgørelse om lettilgængeligt kommunalt behandlingstilbud og Bekendtgørelse om indhentelse af børneat-test

Tak for muligheden for at afgive høringssvar til ovenstående bekendtgørelser.

DSAM hilser udkastet velkommen, og der er mange gode intentioner i **Bekendtgørelse om lettilgængeligt kommunalt behandlingstilbud til børn og unge i psykisk mistrivsel.**

Helt generelt er der behov for, at kommunerne forpligtes på at ensrette disse tilbud. Der har i nogle kommuner været meget forskellige tilbud med stor variation i kvalitet og indhold, og dette kan ikke accepteres hverken af børn, forældre eller almen praksis. Det er desuden svært for den praktiserende læge at følge med i hvilke tilbud, der er gældende, og det er også ofte svært at følge med i, om barnet/den unge rent faktisk har fået tilbudet.

Derfor hilser DSAM det velkommen, at der skal kommunikeres information om forløb videre til almen praksis (jf. § 4).

Men – for at tilbuddet skal lykkes, er der behov for ændringer:

Vedrørende § 1 er det vigtigt og nødvendigt, at PPR kommer ind under sundhedsloven for at sikre kommunikation via MedCom-standarder. Manglen på elektronisk kommunikation mellem PPR og øvrige kommunale aktører og almen praksis betyder, at der tabes så mange børn/unge i den Bermuda-trekant, der opstår ved manglende kommunikation mellem skole, PPR og almen praksis.

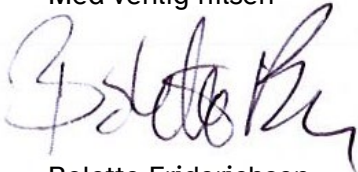
Vi hilser det også meget velkommen, at det er grundigt beskrevet, at det skal være et lettilgængeligt tilbud, da vi i dagligdagen oplever, at det er de ressourcestærke forældre, der kan finde og udnytte de tilbud, som kommunen har.

Almen praksis' rolle er ikke nævnt i denne bekendtgørelse. I dagligdagen kommer frustrerede forældre ofte og beder om vores hjælp i disse sager med psykisk mistrivsel.

Vi vil fra DSAM's side foreslå, at der kommer til at stå, at ansvaret ikke ligger hos almen praksis – men vi foreslår, at man i § 11 specifikt nævner, at også almen praksis kan henvise et barn/en ung i psykisk mistrivsel til det kommunale behandlingstilbud. Måske kan der endda blive en ekstra opmærksomhed på henvendelser fra almen praksis til tilbuddet. Der er ikke nævnt nogen behandlingsgaranti, men det er vigtigt at indtænke, at der bliver lige ret til tilbuddet, så det ikke ender i yderligere ulighed i sundhed hos de sårbare børn/unge/familier.

Vedrørende § 13 er det ligeledes positivt, at der ikke er behov for en PPV før henvisning til børne – og ungdomspsykiatrien, da det kan være en forsinkende faktor hos nogle af de børn og unge, der har alvorlige tegn på psykisk sygdom.

Med venlig hilsen

Bolette Friderichsen
Formand for DSAM